

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W POZNANIU

ul. Zielona 8, 61-851 Poznań
Tel. (0-61) 852-15-17, 852-77-50, Fax (0-61) 851-86-44
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, dnia 28 grudnia 2006 roku

RPZ– 430/2/06/AC/

DECYZJA nr RPZ 36/2006

Na podstawie art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 15.12.2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 r., Nr 244, poz. 2080 ze zm.) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. nr 18 poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

nakłada się na Fortuna sp. z o.o. z siedzibą w Przeźmierowie **karę pieniężną** w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), co stanowi równowartość 1.295,40 euro (słownie: tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt pięć euro czterdzieści euro centów) za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 45 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* w postępowaniu wyjaśniającym w sprawie RPZ-402/23/06/AC.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 27 września 2006r. Dyrektor Delegatury UOKiK w Lublinie przekazał do Delegatury UOKiK w Poznaniu wzorzec umowy stosowany przez Fortuna sp. z o.o. (dalej: Fortuna lub Spółka) w Przeźmierowie celem podjęcia działań według właściwości. W celu wstępnego ustalenia, czy Spółka swoimi działaniami dopuszcza się naruszania przepisów ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* (dalej: Ustawa) uzasadniającego wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, postanowieniem z dnia 12 października 2006r. wszczęte zostało postępowanie wyjaśniające prowadzone pod sygnaturą RPZ – 402/23/06/AC.

Pismem z dnia 12 października 2006r., ponowionym z powodu braku odpowiedzi Spółki pismem z dnia 10 listopada 2006r. doręczonym w dniu 14 listopada 2006r. Prezes Urzędu zawiadomił Spółkę o wszczęciu postępowania wyjaśniającego oraz o jego celu, a także wezwał ją na podstawie art. 45 ust. 1 Ustawy do dostarczenia, w wyznaczonym terminie odpisu z rejestru przedsiębiorców KRS, stosowanych wzorów umów sprzedaży oraz wskazania w jaki sposób prowadzona jest sprzedaż towarów.

W odpowiedzi na powyższe, Spółka pismem z dnia 14.11.2006r. oświadczyła, że ustosunkuje się do wezwania Urzędu po otrzymaniu wyjaśnień w związku z jaką sprawą

Prezes Urzędu wszczął postępowanie wyjaśniające oraz po wyjaśnieniu podstawy prawnej pouczenia o możliwości nałożenia kary. W związku z powyższym Prezes Urzędu po raz kolejny, pismem z dnia 16 listopada 2006 r. (doręczonym w dniu 20 listopada 2006 r.) wezwał Fortunę do dostarczenia dokumentów i informacji, pod rygorem wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary.

W powyższym wezwaniu - podobnie jak w poprzednich pismach – poinformowano Spółkę, że wezwanie jest związane z prowadzonym postępowaniem wyjaśniającym, którego cel również po raz kolejny został określony.

We wszystkich pismach informowano Spółkę, że w przypadku nieudzielenia informacji albo udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, Prezes Urzędu, może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 1.000 do 50.000.000 euro, a także pouczano, że zgodnie z art. 46 ust. 1 Ustawy, wszelkie kopie dokumentów winny być poświadczone za zgodność z oryginałem.

W odpowiedzi na ostateczne wezwanie Fortuna poinformowała, że ustosunkuje się do wezwania po uzyskaniu wyjaśnień w związku z jaką sprawą Prezes Urzędu wszczął postępowanie wyjaśniające i nie przesłała żądanych informacji i dokumentów.

W związku z powyższym, postanowieniem z dnia 24 listopada 2006r. wszczęte zostało postępowanie w sprawie nałożenia na Spółkę kary pieniężnej. Zawiadamiając o wszczęciu postępowania ponownie wezwano Spółkę do przesłania w/w informacji i dokumentów.

Spółka nie ustosunkowała się do przedstawionego zarzutu, a jedynie przesłała niepotwierdzone za zgodność z oryginałem: odpis z KRS oraz wzór umowy sprzedaży. Po raz kolejny nie wskazała jednak w jaki sposób prowadzi sprzedaż towarów, tzn. czy zawiera z konsumentami umowy poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość w rozumieniu ustawy z dnia 2 marca 2000r. *o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny* (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Stosownie do art. 45 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* przedsiębiorcy oraz związki przedsiębiorców są obowiązane do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Z kolei zgodnie z art. 101 ust. 2 pkt 2 Ustawy Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 1.000 do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten chociażby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 45 Ustawy.

Organ antymonopolowy trzykrotnie – w toku postępowania wyjaśniającego prowadzonego pod sygnaturą RPZ-402/23/06/AC - wzywał Spółkę do przedstawienia informacji i dokumentów. Pisma Prezesa Urzędu odpowiadały wszystkim wymogom art. 45 ust. 2 Ustawy, a więc wskazany został zakres wymaganych informacji, cel żądania, termin do udzielenia informacji, a także pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Pomimo tego Spółka nie przedstawiła żądanych informacji i dokumentów, poważnie utrudniając tym samym sprawne i efektywne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, które zgodnie z art. 43 ust. 4 Ustawy nie powinno trwać dłużej niż 30 dni.

Co prawda w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania Spółka przesłała odpis z rejestru przedsiębiorców KRS oraz stosowany wzór umowy, ale, po pierwsze, dokumenty te (pomimo pouczenia w tym zakresie) nie zostały potwierdzone za zgodność z oryginałem, a nadto nie udzielono odpowiedzi na zadane przez Prezesa Urzędu pytanie.

Dokonując analizy powyższej sytuacji, Prezes Urzędu zważył również na stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004r., zgodnie z którym kara pieniężna przewidziana w art. 101 ust. 2 pkt 2 Ustawy jest sankcją nakładaną na przedsiębiorcę za niedopełnienie obowiązku udzielenia na żądanie Prezesa Urzędu informacji niezbędnych do wszczęcia i sprawnego prowadzenia postępowania także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona z opóźnieniem, już po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej (III SK 31/2004, publ. OSNP 2005 nr 4, poz. 60).

W związku z powyższym nałożenie kary na Spółkę było uzasadnione.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w związku z nieudzieleniem informacji mają po pierwsze charakter represyjny (nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu), po drugie prewencyjny (mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa), zaś zagrożenie nimi, czyli potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa Urzędu, nadaje im charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji opóźniają lub uniemożliwiają realizację jego zadań ustawowych.

Zgodnie z art. 101 ust. 2 pkt 2 Ustawy Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 1.000 do 50.000.000 euro. Nałożenie kary na podstawie tego przepisu odbywa się w trybie uznania administracyjnego, co oznacza, że o ich wysokości decyduje w konkretnej sprawie Prezes Urzędu w oparciu m.in. o kryteria wskazane w art. 104 Ustawy. Stosownie do tego uregulowania przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów Ustawy.

Ustalając wysokość kary dla Spółki Prezes Urzędu wziął przede wszystkim pod uwagę stopień zawinienia przedsiębiorcy. Pomimo trzykrotnych wezwań Spółka nie udzieliła żądanych przez Prezesa Urzędu informacji i dokumentów. Również po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary Spółka nie uczyniła zadość swoim obowiązkom, gdyż nie udzieliła odpowiedzi na zadane przez Prezesa Urzędu pytanie i przesłała niepotwierdzone za zgodność z oryginałem dokumenty. Ustalając wymiar kary Prezes Urzędu wziął jednak pod uwagę fakt, że jest to pierwsze naruszenie przepisów ustawy przez Spółkę, w związku z czym należy położyć nacisk głównie na rolę prewencyjną wymiaru kary.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu nałożył na Spółkę karę pieniężną w wysokości 5.000 złotych, która stanowi równowartość 1.295,40 euro. Zgodnie z art. 115 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* wartość euro podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary, który na dzień 30 grudnia 2005 r.¹ wynosił 3,8598 zł.

W ocenie Prezesa Urzędu wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia oraz prawidłowo spełni swoje funkcje: prewencyjną, represyjną i dyscyplinującą.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 105 ust. 4 ustawy karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000.

¹ W dniu 31 grudnia 2005 r. (sobota) nie było notowania kursów walut.

Stosownie do art. 78 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatura w Poznaniu.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Poznaniu
Edward Stawicki

Otrzymuje:
FORTUNA sp. z o.o.
ul. Lotnicza 70
62 – 081 Przeźmierowo